

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 74Ek/1207/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118318886
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Veronika Šuchová LL.M
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6118318886.5

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: CRN2 s.r.o., so sídlom Klincová 35, 821 08 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 51 232 413, v konaní zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Peter Bartoš, s. r. o. so sídlom: Martina Granca 3618/44, Bratislava - mestská časť Dúbravka 841 02, IČO: 52 262 821, proti povinnému: G. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXXX/XX, XXX XX U. U., v konaní zastúpený: H.. Lucia Fabriciusová, so sídlom J. A. Komenského 18B, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 41 183 959 o vymożenie pohľadávky vo výške 12.658,07 Eur s príslušenstvom, v exekúcii vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Alenou Bohovičovou, so sídlom exekútorského úradu: Ul. 29. augusta č. 16, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 35 982 586, pod č. 6EX 445/18, o námietkach oprávneného voči upovedomeniu o zastavení exekúcie, rozhodujúc o sťažnosti proti Uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 74Ek/1207/2018 zo dňa 22. apríla 2021, takto

rozhodol:

- I. Súd sťažnosť povinného voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 74Ek/1207/2018 zo dňa 22. apríla 2021 z a m i e t a.
- II. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Dňa 22.04.2021 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom Uznesenie pod sp. zn. 74Ek/1207/2018, ktorým vo výroku I. vyhovel námietkam oprávneného proti upovedomeniu o zastavení exekúcie a vo výroku II. zrušil upovedomenie o zastavení exekúcie.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 10.08.2018 domáhal od povinného vymożenia pohľadávky vo výške 12.658,07 Eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku vydaného ad hoc rozhodcom Ing. Milošom Valachom pod sp. zn. RD/233/2017 zo dňa 26.10.2017, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 14.11.2017 (ďalej len „exekučný titul“). Dňa 25.10.2018 súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Alene Bohovičovej, so sídlom Exekútorského úradu Ul. 29. augusta č. 16, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 35 982 586, ktorý ju vedie pod č. 6EX 445/18. V priebehu exekúcie súdny exekútor vydal dňa 11.02.2021 Upovedomenie o zastavení exekúcie z dôvodu oddĺženia povinného formou splátkového kalendára.

2.1. Oprávnený voči Upovedomeniu o zastavení exekúcie podal námietky v zákonnej 15-dňovej lehote. Uviedol, že Upovedomenie o zastavení exekúcie je predčasné, nakoľko ešte prebieha konanie o návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Ďalej namietal, že vymáhaná pohľadávka je nedotknutou pohľadávkou z titulu náhrady škody spôsobenej úmyselným konaním. Vzhľadom k uvedenému voči nemu nenastali žiadne účinky oddĺženia povinného, ani nenastala situácia zániku vymáhateľnosti jeho pohľadávky po oddĺžení povinného v exekučnom konaní. Oprávnený preto žiadal o zrušenie upovedomenia o zastavení exekúcie, aby exekučné konanie oprávneného mohlo ďalej pokračovať v zmysle § 166c ods. 1 písm. d) zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej aj ako „ZoKR“),

nakoľko pohľadávka oprávneného nie je konkurzným konaním povinného dotknutá. K charakteru pohľadávky uviedol, že sa jedná o náhradu škody podľa § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka v situácii, kedy si veriteľ nedokázal vymôcť svoju pohľadávku z majetku spoločnosti dlžníka. Povinný bol konateľom spoločnosti dlžníka STAVING AM, s.r.o. Táto spoločnosť nezaplatila svoje záväzky za dodaný tovar. Spoločnosť STAVING AM, s.r.o. je nemajetná a nefunkčná a z jej majetku nie je možné pohľadávku vymôcť. Strany kúpnej zmluvy medzi sebou uzatvorili rozhodcovskú zmluvu, a preto o tomto spore, už ako o náhrade škody rozhodol rozhodcovský súd rozhodcovským rozsudkom, ktorým priznal oprávnenému (postupníkovi pohľadávky) náhradu škody podľa § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka v spojení s § 3 ods. 2 zákona č. 244/2002 Z. z. Povinný svoju spoločnosť STAVING AM, s.r.o. uviedol do ekonomického úpadku. Negatívnu situáciu neriešil zákonom predpokladaným spôsobom - likvidáciou, reštrukturalizáciou alebo konkurzom spoločnosti s cieľom vyhnúť sa úhrade svojich záväzkov. Nastala pozitívna situácia, v ktorej si veriteľ - oprávnený nijako nedokáže vymôcť svoju pohľadávku z majetku spoločnosti dlžníka. Štatutár (povinný) nekonal s odbornou starostlivosťou a svojím konaním spôsobil svojmu veriteľovi úmyselnú škodu. V rozhodcovskom konaní nepodal žiadnu námietku a ani nevyužil možnosť procesnej obrany. Z toho dôvodu je skutočnosť, že škodu spôsobil úmyselne preukázaná aj priamo podľa § 17a) zákona č. 244/2002 Z. z. a § 151 ods. 1 CSP „Skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.“ Rozhodcovský súd v odôvodnení rozhodcovského rozsudku potvrdil skutočnosť, že konateľ (povinný) spôsobil svojmu veriteľovi škodu špekulatívnym a úmyselným konaním. Rozhodnutie rozhodcovského súdu je konečné a nemenné - res iudicata. Konkurzné konanie povinného sa nijako procesne a právne nedotýka exekvovanej pohľadávky oprávneného, nakoľko sa jedná o pohľadávku nedotknutú - náhradu škody spôsobenú úmyselným konaním podľa § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR a pohľadávka oprávneného je ďalej exekučne vymáhateľná.

2.2. Súd v odôvodnení napadnutého uznesenia potvrdil skutkové tvrdenia oprávneného o tom, že dokazovaním bolo potvrdené, že sa jedná o nedotknutú pohľadávku, z titulu zodpovednosti za škodu spôsobenú dlžníkom úmyselným konaním vrátane príslušenstva pohľadávky. Preskúmaním predloženého exekučného titulu mal preukázané, že pohľadávka priznaná oprávnenému bola uplatnená podľa § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka. Pričom z odôvodnenia rozhodcovského rozsudku vyplýva, že povinný ako konateľ spoločnosti spôsobil škodu úmyselným (zavineným) konaním. Vzhľadom k uvedenému súd konštatoval, že je viazaný právnym názorom a nemôže o tejto otázke už rozhodnúť inak, dokonca rozdielne, ako už bolo o nej rozhodnuté. Súd rovnako dospel k záveru, že náhrada škody voči fyzickej osobe štatutára spoločnosti dlžníka podľa § 135a ods. 5 a § 194 ods. 9 Obchodného zákonníka je vždy škoda, ktorá bola spôsobená úmyselným konaním štatutára spoločnosti dlžníka. Pričom všetky rozhodnutia štatutára spoločnosti dlžníka tento vykonal úmyselne. Pokiaľ tieto rozhodnutia viedli k úpadku spoločnosti a z toho dôvodu k vzniku nedobytných pohľadávok veriteľov spoločnosti, vznikla veriteľovi úmyselná škoda. Na základe vyššie uvedeného právneho posúdenia charakteru pohľadávky oprávneného možno bez akýchkoľvek pochybností skonštatovať, že sa jedná o pohľadávku podľa § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR (t.j. konkurzom nedotknutú pohľadávku), na ktorú sa režim podľa ust. § 167f ods. 2 ZoKR nevzťahuje. Preto námietkam oprávneného vyhovel a upovedomenia o zastavení exekúcie zrušil.

2.3. Vyšší súdny úradník napadnuté uznesenie právne odôvodnil ustanoveniami § 61n ods. 1 písm. g), ods. 3, ods. 4 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), ustanoveniami § 166a ods. 1 písm. a), § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR a ustanoveniami § 135a ods. 5, § 194 ods. 9 Obchodného zákonníka.

3. Proti napadnutému uzneseniu podal povinný prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote sťažnosť, v ktorej žiadal napadnuté uznesenie zrušiť, námietky oprávneného zamietnuť a priznať náhradu trov konania. Povinný nesúhlasí s právnym posúdením vymáhanej pohľadávky. Poukázal na nulitosť vydaného exekučného titulu z dôvodu nedostatku právomoci rozhodcovského súdu vo veci konať. Uviedol, že ničotným rozhodnutím nie je exekučný súd viazaný a tým pádom z neho nemôžu byť vyvodené ani následky, ktoré sa týkajú zavinenia formou úmyslu. Keďže sa nejedná o judikovaný nárok na náhradu škody oprávneného, nemôže byť v tomto prípade použitý nález Ústavného súdu SR I. ÚS 63/2019 zo dňa 19.11.2019. Rovnako povinný nesúhlasí s právnym názorom vysloveného vyšším súdnym úradníkom v napadnutom uznesení o tom, že náhrada škody voči fyzickej osobe štatutára spoločnosti dlžníka podľa § 135a a § 194 ods. 8 Obchodného zákonníka je škodou, ktorá bola spôsobená úmyselným konaním, pretože táto škoda je založená na objektívnom princípe. Teda sa jedná o objektívnu zodpovednosť pre vznik ktorej sa nevyžaduje preukázanie zavinenia škodcu (úmysel alebo

nedbanlivosť). Povinný uvádza, že škodu nespôsobil úmyselne a k jej vzniku došlo v dôsledku druhotnej platobnej neschopnosti do ktorej sa jeho spoločnosť dostala. Pohľadávku oprávneného nemožno teda bez ďalšieho skúmania formy úmyslu charakterizovať ako škodu spôsobenú úmyselným konaním a tým pádom ju nemožno posudzovať ako oddĺžením nedotknutú pohľadávku.

4. Súd vyzval právneho zástupcu oprávneného, aby sa k podanej sťažnosti vyjadril v lehote 10 dní od doručenia výzvy. Oprávnený žiadal sťažnosť povinného zamietnuť a priznať mu náhradu trov právneho zastúpenia. Oprávnený považuje predložený rozhodcovský rozsudok za spôsobilý exekučný titul. Poukazuje na to, že exekučný titul nebol zrušený, nebola odložená jeho vykonateľnosť a zo strany povinného nebol nikdy napadnutý. Teda ho nie je možné spochybňovať. Nespotebiteľský rozhodcovský rozsudok má rovnakú právnu silu ako rozsudok všeobecného súdu. Povinný mal možnosť v rámci rozhodcovského konania uplatniť svoje súčasné tvrdenia v rámci žalobnej obrany, mal možnosť požiadať príslušný súd o preskúmanie tohto rozhodcovského konania a to vrátane rozhodcovského rozsudku. Tým, že nekonal stratil akékoľvek právo spochybňovať tento exekučný titul. V inom ako spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní exekučný súd nie je oprávnený skúmať právomoc rozhodcovského súdu z dôvodu neplatnosti, resp. neexistencie rozhodcovskej zmluvy. Tento zákaz platí aj na uplatnenie rozhodcovskej doložky z hľadiska toho, či pokrývala aj nárok podľa § 135a Obchodného zákonníka. V rozhodcovskom konaní je možné uplatňovať náhradu škody voči konateľom. V danom prípade právomoc rozhodcovského súdu vyplývala z rozhodcovskej zmluvy, z ktorej vyplýva možnosť použitia rozhodcovského konania aj na vznik iného právneho stavu, vrátane situácie uplatnenia náhrady škody voči štatutárovi spoločnosti podľa Obchodného zákonníka. Viazanosť rozhodcovskej zmluvy oprávnený odvodzuje od rozhodcovského konania vedeného v neprospech spoločnosti, v ktorom nebola voči právomoci rozhodcovského súdu vznesená žiadna námietka. Z uvedeného odvodzuje prejudicialitu v časti týkajúcej sa existencie rozhodcovskej zmluvy a považuje ju za nemennú a len na túto skutočnosť v odôvodnení rozhodnutia poukáže. Samotnú pohľadávku považuje za nedotknutú pohľadávku o povahe ktorej bolo rozhodnuté v predložennom exekučnom titule. Z odôvodnenia vyplýva, že povinný ako konateľ spoločnosti dlžníka konal v rozpore s odbornou starostlivosťou a takto konal úmyselne, lebo si objednával tovar a služby aj keď vedel, že nemá na úhradu svojich záväzkov finančné zdroje, čím spôsobil škodu. Oprávnený mal právo žalovať povinného o náhradu škody, lebo tento právny stav existuje a povinný má túto škodu oprávnenému nahradiť, nakoľko to zákon takto ustanovil. Pohľadávka je nedotknutou pohľadávkou tak ako to je uvedené v napadnutom uznesení a takáto pohľadávka exekučne nezaniká ani po oddĺžení povinného. Podporne odcitoval aj závery Ústavného súdu SR v Náleze sp. zn. I. ÚS 63/2019-59 zo dňa 19.11.2019, z ktorého vyplýva exekučný súd je viazaný závermi rozhodcovského súdu uvedenými v odôvodnení rozhodcovského rozsudku.

5. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

6. Podľa § 202 ods. 1 Exekučného poriadku, v exekučnom konaní koná a rozhoduje vyšší súdny úradník, ak nejde o rozhodnutie o príklepe. Sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka. Pojednávanie súd nariaďuje, ak to pokladá za potrebné.

7. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

8. Podľa § 239 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 z.z. Civilného sporového poriadku v platnom znení (ďalej aj ako „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 250 ods. 1 CSP ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10. Podľa § 61n ods. 1, písm. g) Exekučného poriadku, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ak z osobitného predpisu vyplýva, že sa exekúcia zastavila.

11. Podľa § 61n ods. 4 Exekučného poriadku, ak ide o dôvod zastavenia exekúcie podľa odseku 1 písm. c) až e) a g), môže účastník konania do 15 dní od doručenia upovedomenia o zastavení exekúcie podať u exekútora námietky proti upovedomeniu o zastavení exekúcie a výzve na úhradu trov exekútora. Námietky spolu s napadnutým upovedomením o zastavení exekúcie a výzvou na úhradu trov exekútora predloží exekútor bezodkladne súdu na rozhodnutie. Nedôvodné námietky súd uznesením zamietne. Ak súd námietkam vyhovie, uznesením upovedomenie o zastavení exekúcie zruší alebo výzvu na úhradu trov exekútora vráti exekútorovi na prepracovanie. Ak námietky neboli podané alebo nie sú prípustné, doručí exekútor upovedomenie o zastavení exekúcie súdu.

12. Podľa § 166a ZoKR ak tento zákon neustanovuje inak (§ 166b a 166c), len v konkurze alebo splátkovým kalendárom môžu byť uspokojené tieto pohľadávky: a) pohľadávka, ktorá vznikla pred kalendárnym mesiacom, v ktorom bol vyhlásený konkurz alebo poskytnutá ochrana pred veriteľmi (ďalej len "rozhodujúci deň"), b) budúca pohľadávka ručiteľa, spoludlžníka alebo inej osoby, ktorej vznikne pohľadávka voči dlžníkovi, ak bude za neho plniť záväzok, ktorý vznikol pred rozhodujúcim dňom, c) pohľadávka, ktorá vznikne v súvislosti s vypovedaním zmluvy alebo odstúpením od zmluvy (§ 167d), ak ide o zmluvu uzatvorenú pred vyhlásením konkurzu.

13. Podľa § 166e ods. 1, 2 ZoKR o oddlžení rozhodne súd v uznesení o vyhlásení konkurzu alebo v uznesení o určení splátkového kalendára tak, že dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§ 166a) v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze alebo splátkovým kalendárom. V uznesení súd uvedie znenia zákonných ustanovení, ktoré upravujú, o ktoré dlhy ide. Oddlžením sa pohľadávky, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§ 166a), bez ohľadu na to, či boli alebo neboli prihlásené, stávajú voči dlžníkovi nevyhmáhatelné v rozsahu, v ktorom ho súd zbavil dlhov.

14. Podľa § 166c ods. 1 písm. d/ ZoKR oddlžením sú nedotknuté pohľadávky zo zodpovednosti za škodu spôsobenú na zdraví alebo spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky.

15. Súd sa oboznámil s napadnutým uznesením, konaním, ktoré mu predchádzalo, s obsahom súdneho spisu, vykonal dokazovanie vyjadreniami oprávneného a povinného, listinnými dôkaznými prostriedkami, najmä rozhodcovským rozsudkom ad hoc rozhodcu Ing. Milošom Valachom pod sp. zn. RD/233/2017 zo dňa 26.10.2017, doručenkami v rozhodcovskom konaní, oboznámením sa so Všeobecnými obchodnými podmienkami spoločnosti KOLEX, s.r.o., ďalšími listinami nachádzajúcimi sa v pripojenom rozhodcovskom spise sp.zn. RD/233/2017, lustráciami v dostupných registroch a podrobne sa oboznámil aj s rozhodnutiami súdov, na ktoré sa účastníci odvolávali, ako aj aktuálnou rozhodovacou činnosťou Ústavného súdu Slovenskej republiky, pričom dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

16. Základnou námietkou strán v konaní o námietkach oprávneného voči vydanému Upovedomeniu o zastavení exekúcie zo dňa 11.02.2021 bola povaha vymáhanej pohľadávky z pohľadu, či sa jedná o oddlžením dotknutú alebo nedotknutú pohľadávku.

17. Z obsahu spisu vyplýva a stranami nebolo sporné, že vymáhaná pohľadávka sa týka náhrady škody veriteľa voči konateľovi spoločnosti STAVING AM, s.r.o., IČO: 36 649 597 (povinnému v tomto konaní), ktorá bola zo strany veriteľa uplatnená podľa § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka. Rovnako mal súd preukázané, že došlo k oddlženiu povinného na základe uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. XOdS/X/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, ktorým súd určil splátkový kalendár dlžníkovi (povinnému v tomto konaní) - G. J., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, XXX XX U. U. tak, že dlžník je povinný v lehotách podľa § X68f ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoKR“) počas nasledujúcich piatich rokov zaplatiť každému nezabezpečenému veriteľovi kvótu vo výške 100 % z nezabezpečenej pohľadávky. Druhým výrokom súd zbavil povinného všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba splátkovým kalendárom (§ 166a ZoKR) s výnimkou pohľadávok vylúčených z uspokojenia (§ 166b ZoKR) a nedotknutých pohľadávok (§ 166c ZoKR) v rozsahu, v akom nebudú uspokojené splátkovým kalendárom. Uvedené uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 169/2020 dňa 02.09.2020. Ďalej z lustrácie v Obchodnom registri bolo preukázané, že dňa 04.10.2018 došlo k výmazu obchodnej spoločnosti STAVING AM, s.r.o., IČO: 36 649 597, v ktorej povinný figuroval ako jediný konateľ.

18. Medzi stranami je však sporné, či vymáhanú pohľadávku možno subsumovať pod pohľadávku, ktorá vznikla zo zodpovednosti za škodu spôsobenú úmyselným konaním vrátane príslušenstva takejto pohľadávky. Základnou námietkou strán, s ktorou sa bolo potrebné v konaní vysporiadať, bola otázka charakteru zodpovednosti za škodu veriteľa voči konateľovi podľa § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka. Obrana povinného totižto tvrdila, že v danom prípade sa jedná o objektívnu zodpovednosť, a teda automatické „pričítanie“ zavinenia konateľovi za škodu nie je v súlade s právnymi predpismi. Navyše, keď ešte nedošlo k rozhodnutiu o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, v ktorom bol namietaný samotný exekučný titul pre nedostatok právomoci rozhodcovského súdu vo veci konať a rozhodnúť. Na druhej strane oprávnený sa opierať o závery rozhodcovského súdu, z ktorých jednoznačne vyplýva, že v danom prípade išlo o úmyselné konanie konateľa, v dôsledku ktorého vznikla škoda. Na základe uvedeného považoval pohľadávku za nedotknutú oddĺžením a teda za vymáhateľnú v exekúcii. Poukázal na to, že exekučný titul predložený v exekúcii už nie je možné zmeniť, nakoľko povinný nevyužil zákonné prostriedky na bránenie svojich práv. A teda stratil možnosť ovplyvniť skutkové a právne závery rozhodcovského súdu. Exekučný titul považuje za spôsobilý pre vykonanie exekúcie bez možnosti jeho vecného preskúmania exekučným súdom.

19. V posudzovanom prípade rozhodovacia činnosť súdu spočívala v právnom posúdení sporných otázok na základe dôkazov obsiahnutých v elektronickom súdnom spise, ku ktorým mali účastníci konania prístup a ktoré neboli z ich strany spochybnené. Súd preto rozhodoval na podklade doposiaľ vykonaného dokazovania bez nariadenia pojednávania.

20. Po dôslednom preskúmaní veci súd dospel k záveru, že včas podanú sťažnosť povinného je potrebné ako nedôvodnú zamietnuť, pretože napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka vyhodnotil ako vecne správne.

21. Sudca v prvom rade vyhodnotil správnosť procesného postupu vyššieho súdneho v tom, že najprv rozhodol o námietkach voči Upovedomeniu a zastavení exekúcie. A až následne sa chcel zaoberať samotným návrhom povinného na zastavenie exekúcie, v ktorom sa rieši otázka dôvodnosti vedenia exekúcie ako celku. Týmto postupom sa totižto najprv odstráni spornosť o povahe vymáhanej pohľadávky z pohľadu aplikovateľnosti ustanovení o oddĺžení na prejednávany prípad. A následne sa posúdi dôvodnosť vedenia exekúcie ako celku práve v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie.

22. Oddĺženie dlžníka má za následok nevymáhateľnosť len takej pohľadávky, ktorú bolo možné uspokojiť len v konkurze, príp. splátkovým kalendárom alebo v dôsledku oddĺženia sa taká pohľadávka považuje za pohľadávku vylúčenú z uspokojenia podľa § 166b ZoKR. Zákonodarca však stanovil výnimku z uvedeného formou definovania tzv. „oddĺžovateľných“ pohľadávok. Ich výpočet uviedol v § 166c ods. 1 ZoKR. Rozhodol tak, že tieto pohľadávky nebude „oddĺžovať“ u fyzických osôb. Tieto pohľadávky musia vzhľadom na ich charakter byť plnené. Na tieto tzv. nedotknuté pohľadávky taxatívne vymenované v § 166c ZoKR nemá oddĺženie dlžníka vplyv a je právne irelevantné, či si veriteľ v konkurze ako pohľadávku prihlási alebo neprihlási. Zákon zachováva ich vymáhateľnosť v celom rozsahu počas oddĺžovacieho konania a aj po jeho skončení. Pri posudzovaní účinkov oddĺženia na pohľadávku, ktorú oprávnený v exekúcii navrhuje vymáhať, musí exekučný súd vychádzať nielen z okamihu jej vzniku, ale primárne z jej charakteru, ktorý určuje, či taká pohľadávka spadá alebo nespadá pod oddĺženie dlžníka (povinného v exekúcii). Charakter pohľadávky je daný exekučným titulom.

23. V uvedenej veci je pohľadávka, ktorú oprávnený v exekúcii navrhuje vymôcť, pohľadávkou z titulu náhrady škody spôsobenej konateľom obchodnej spoločnosti, a to podľa § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka. To znamená, že pre účely účinkov oddĺženia je potrebné preskúmať, či sa jedná o škodu konateľa spôsobenú úmyselným konaním alebo nie.

24. Sudca uvádza, že právne posúdenie vyššieho súdneho úradníka o tom, že prípad zodpovednosti za škodu konateľa podľa § 135a ods. 5 Obchodného zákonníka je spôsobené vždy úmyselným konaním konateľa sudca nepovažuje za správne. Z ustanovení Obchodného zákonníka o zodpovednosti za škodu vyplýva, že v obchodnoprávných vzťahoch je zodpovednosť za škodu postavená na objektívnom princípe. A teda pre jej vznik sa nevyžaduje skúmanie zavinenia škodcu. Avšak pre posúdenie, či sa jedná o nedotknutú pohľadávku bolo potrebné skúmať, či uplatnená škoda bola spôsobená úmyselným konaním. Uvedené bolo potrebné zisťovať zo skutkového stavu veci. Vyšší súdny úradník správne postupoval, keď pri posudzovaní skutkových okolností vzniku škody použil závery z odôvodnenia

rozhodcovského rozsudku (predloženého exekučného titulu). Takýto postup je v súlade so závermi Ústavného súdu SR prijatými v obdobnej veci v konaní vedenom pod sp.zn. I. ÚS 69/2019, v ktorom súd odobril použitie skutkových zistení nachádzajúcich sa v odôvodnení rozhodcovského rozsudku, ktoré indikovali záver o zavinení povinnej osoby. Exekučný súd je totižto viazaný skutkovým a právnym názorom rozhodcovského súdu uvedeným v exekučnom titule. V danom prípade sudca k skutkovým zisteniam vyššieho súdneho úradníka z odôvodnenia napadnutého uznesenia len dopĺňa, že v konaní bolo rozhodnuté o povinnosti povinného zaplatiť škodu, ktorá vznikla z porušenia povinnosti konateľa konať v súlade s poctivým obchodným stykom. Povinný ako konateľ spoločnosti STAVING AM, s.r.o. nezaplatil záväzky tejto spoločnosti, ktoré jej vznikli z kúpnej zmluvy uzavretej so spoločnosťou KOLEX, s.r.o. Pričom tieto záväzky sa stali nedobytnými práve v dôsledku rozhodnutí povinného ako konateľa spoločnosti. Povinný totižto neurobil ani jeden úkon, ktorý je predpokladaný zákonom v situácii platobnej neschopnosti, v ktorej sa nachádzala jeho spoločnosť. Pričom nezáležalo na tom, či platobná neschopnosť vznikla prvotnou alebo druhotnou platobnou neschopnosťou spoločnosti. Konateľ spoločnosti rovnako pochybil, keď nemal finančné krytie na úhradu svojich záväzkov, príp. nemal zabezpečené garancie na krytie záväzkov, na ktoré sa zaviazal v zmluvných vzťahoch. Aj takéto konanie konateľa spoločnosti rozhodcovský súd identifikoval ako konanie v rozpore s odbornou starostlivosťou, následkom čoho bola vyvodená jeho zodpovednosť ako konateľa spoločnosti v plnej výške za nedobytné pohľadávky veriteľa. Pričom rozhodcovský súd konštatoval, že v danom prípade sa konateľ dopustil úmyselného konania v rozpore s odbornou starostlivosťou z ktorého následne odvodil jeho zodpovednosť za škodu. Sudca sa teda stotožnil s právnym záverom vyššieho súdneho úradníka v napadnutom uznesení o tom, že pohľadávka, ktorá je predmetom exekučného konania je v zmysle § 166c ods. 1 písm. d) ZoKR nedotknutou pohľadávkou.

25. Sudca sa ďalej musel zaoberať námietkou povinného týkajúcou sa nulity predloženého exekučného titulu z dôvodu nedostatku právomoci rozhodcovského súdu vo veci konať a vydať rozhodcovský rozsudok. Sudca uvádza, že v danom prípade ešte nebolo rozhodnuté o tejto námietke povinného. Táto námietka bude posúdená v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, nakoľko uvedené má vplyv na dôvodnosť vedenia exekúcie ako celku. Avšak sudca uvádza, že v otázke právomoci exekučného súdu posudzovať v nespotebiteľských rozhodcovských konaniach právomoc rozhodcovských súdov bola Ústavným súdom SR značne oklieštená. Bolo ustálené, že v inom ako spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní exekučný súd nie je oprávnený skúmať právomoc rozhodcovského súdu z dôvodu neplatnosti, resp. neexistencie rozhodcovskej doložky, resp. zmluvy, keďže na uplatnenie takejto námietky existujú v zmysle zákona o rozhodcovskom konaní iné inštitúty. Možnosť uplatniť námietku nedostatku právomoci rozhodcovského súdu a možnosť podať žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku v nespotebiteľských veciach vylučuje skúmanie právomoci rozhodcovského súdu v exekučnom konaní, pričom nevyužitie postupu podľa týchto ustanovení v iných než spotrebiteľských veciach znamená stratu možnosti skúmať a spochybňovať rozhodcovskú zmluvu, a tým aj právomoc rozhodcovského súdu v exekučnom konaní. Z exekučného spisu ako aj z rozhodcovského spisu nebolo dosiaľ preukázané, že by došlo k uplatneniu práv povinného formou podania námietok nedostatku právomoci rozhodcovského súdu (§ 21 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní) a ani k podaniu žaloby o zrušenie rozhodcovského súdu (§ 40 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní). Preto sudca akceptoval závery rozhodcovského súdu uvedené v odôvodnení rozhodcovského rozsudku pre posúdenie, či sa jedná o oddĺžením nedotknutú pohľadávkou.

26. Keďže bolo preukázané, že vymáhaná pohľadávka spadá pod pohľadávku zo zodpovednosti za škodu spôsobenú úmyselným konaním, sudca dospel k záveru, že ide o pohľadávkou, ktorá je oddĺžením nedotknutá. V dôsledku toho, že došlo k úspešnému bráneniu oprávneného sudca sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 74Ek/1207/2018 zo dňa 22. apríla 2021 zamietol. (výrok I. tohto uznesenia)

27. Pokiaľ ide o náhradu trov sťažnostného konania, tieto si uplatnili strany vo svojich podaniach. V tomto smere však exekučný súd musí poukázať na to, že právna úprava trov exekúcie je v Exekučnom poriadku v zásade komplexná, pričom Civilný sporový poriadok je možné aplikovať len na tie momenty exekučného konania, ktoré nie sú Exekučným poriadkom upravené komplexne (napr. § 255 CSP zásada úspechu a neúspechu). Exekučný poriadok v pozícii lex specialis vymedzuje okruh subjektov, o nákladoch ktorých možno uvažovať ako o trovách exekučného konania a následne jednotlivé zložky trov týchto subjektov vymedzuje Exekučný poriadok v § 195 až 199g taxatívnym spôsobom, spolu s pravidlami pre ich uplatnenie a (prípadnú) náhradu. Keďže sa jedná o taxatívny výpočet, náklady

iných subjektov, ale ani iné náklady nominovaných subjektov nemožno považovať za trovy exekučného konania (Števček, M., Kotrecová, A., Tomašovič, M., Molnár, P. a kol. Exekučný poriadok. Komentár. 3. vydanie. Praha : C. H. Beck, 2018, s. 814). V ustanovení § 199a Exekučného poriadku zákon taxatívnym spôsobom ďalej vymenúva, čo považuje za trovy účastníkov konania, a teda na strane oprávneného sú to výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky za zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie; na strane povinného sú to výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na zastavenie exekúcie. Účastník konania teda môže vynaložiť aj akékoľvek iné výdavky, ale zákon pri nich ani neuvažuje o novej náhrade v exekučnom konaní. Uvedené plne korešponduje aj s právnou úpravou obsiahnutou v § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, v zmysle ktorého v rámci exekúcie možno priznať náhradu trov právneho zastúpenia len za tie úkony, ktoré sú tu uvedené, a to prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu (pod čo treba subsumovať aj návrh na zastavenie exekúcie), zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu. Ako je z uvedeného zrejme, zákonodarca mal jednoznačne spomenutou právnou úpravou za to, aby trovy v rámci exekučného konania boli minimalizované na maximálne možnú mieru tak, aby bolo zachované právo na súdnu ochranu a právnú pomoc účastníkov, čo zodpovedá aj charakteru exekučného konania ako konania vykonávacieho. V priebehu exekučného konania sa nepredpokladá existencia nových a závažných skutočností, ktoré by si vyžadovali iné ďalšie úkony, ako tie ktoré sú uvedené v § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. Povinného tak nemožno zaťažiť náhradou takých trov oprávneného v súvislosti s exekúciou vedenou voči nemu, náhradu ktorých oprávnenému Exekučný poriadok ani Vyhláška MS SR č. 655/2004 Z. z. nepriznáva.

28. V nadväznosti na vyššie uvedené tak sťažnostný súd konštatuje, že oprávnený ani povinný v prípade uplatnenia náhrady trov nemajú legitímny nárok na náhradu trov exekúcie, ktoré im vznikli v súvislosti s námietkami proti Upovedomeniu o zastavení exekúcie a týmto sťažnostným konaním. Vzhľadom na uvedené sťažnostný súd rozhodol tak, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. (výrok II. tohto uznesenia).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné podať odvolanie. (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).